

INQUIETA

Un dijous de pluja
Com qualsevol de la tardor
Veient passar la gent amb presses
Mullant-se el baix dels pantalons

Repica amb força a la finestra
l'aigua que cau desde l'Olimp
de les deesses beneint-me
perquè una inquieta duc a dins

I apareixes tan de sobte
que no t'he sentit ni entrar
Fent-te un lloc en les entranyes
refugiada t'expandeixes.
I t'ansio amb tantes ganes
que no puc ni respirar.

Èssers simbiòtics
comunicats per un cordó
Vivint d'amor, antulls i aigua
Movent-se a ritme de tambor

Creixen plegades escoltant
a la Clara Peya dins del llit
I comparteixen plors i riures
que arribaran fins l'infinit

I apareixes tan de sobte
que no t'he sentit ni entrar
Fent-te un lloc en les entranyes
refugiada t'expandeixes.
I t'ansio amb tantes ganes
que no puc ni respirar.

He triat tenir-te sola
Era aquest el meu desig
I per fi s'ha complert la profecia
I ara et porto dins de mi

I apareixes tan de sobte
que no t'he sentit ni entrar
Fent-te un lloc en les entranyes
refugiada t'expandeixes.
I t'ansio amb tantes ganes
que no puc ni respirar.